

РЕШЕНИЕ

№ 19228

гр. София, 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10978** по описа за **2025** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на адв. Л. М., като пълномощник на М. И. П., управител на „Амбулатория за първична медицинска помощ - индивидуална практика „Оксимедикал““ ЕООД (А. „Оксиметал“), срещу РЕШЕНИЕ №2590/10.07.2025г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 15^{-ти} състав, по н.а.х. дело №3251/2025г. Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Оспорва изводите на първостепенния съд, че при издаване на процесния Електронен фиш (ЕФ) не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди, че оспореният санкционен акт не отговаря на законоустановените изисквания за съдържание, регламентирани в чл.189, ал.4, изр. второ от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Изтъква, че в представения по делото връчен екземпляр от ЕФ, са посочени единствено данните на юридическото лице (ЮЛ) – собственик на моторното превозно средство (МПС), но не и на неговия законен представител. От друга страна, в ЕФ, представен с административно-наказателната преписка било посочено, че санкционираното лице е М. П., в качеството му на законен представител на А. „Оксиметал“. Смята, че наличието на това противоречие води до пълна неяснота във волята на наказващия орган по отношение на санкционирания субект, която воля според него е следвало да бъде изрично, ясно и точно изразена. Намира за недопустимо да се различава съдържанието на връчения му и оспорен санкционен акт с представения към

преписката. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде отменен ЕФ Серия К №9612888, издаден от СДВР. Претендира разноски за две съдебни инстанции.

Ответникът – СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), представлявана от директора, оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. В Отговор - становище по касационната жалба от 12.12.2025г. поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно, като постановено в съответствие с всички относими доказателства. Навежда доводи, че изложените в касационната жалба аргументи са недоказани и имат за цел избягване на наложената санкция на законния представител на дружеството. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от касатора адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Електронен фиш Серия К №9612888, на основание чл.189, ал.4 във връзка с чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП, на М. И. П., в качеството му на законен представител на „Амбулатория за първична медицинска помощ – индивидуална практика „Оксимедикал““ ЕООД, е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 400 (четиристотин) лева, за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

С обжалвания съдебен акт е ПОТВЪРДЕН ЕФ Серия К №9612888.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени доказателства и въз основа на тях е приел за установени следните релевантни за спора факти: На 26.08.2024г., в 15¹¹ часа, в [населено място], по [улица]срещу блок 602, с посока на движение от Околовръстен път към [улица], била засечена скорост на движение на лек автомобил марка „ДЖИП Г. Ч.“, с рег . [рег.номер на МПС] от 81 км/ч., при разрешена такава от 50 км/ч. за населено място, т.е. констатирано е превишение на скоростта с 31 км/ч. Регистриран собственик на автомобила било дружеството „АПМП - Индивидуална практика Оксимедикал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чийто законен представител е касаторът М. И. П.. Нарушението е било заснето с мобилна система за видеоконтрол тип „CORDON M2“ с № MD1196, вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване със срок на валидност на одобрието до 13.06.2027г., която към датата на нарушението е била поставена и експлоатирана съобразно изискванията за това. Решаващият състав е обосновал извод, че процесният ЕФ отговаря по форма и съдържание на изискванията на чл.189, ал.4 ЗДвП, установяваща вида на данните, които следва да бъдат вписани в него и съответства на утвърдения образец със Заповед №8121з-931/30.08.2016г. на министъра на вътрешните работи. Установено е от представените справка и схема на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), че нарушението е извършено в [населено място] по [улица]срещу блок 602, с посока на движение от Околовръстен път към [улица], съответстващо на посочените в електронния фиш координати. Установено е от представените справка и схема на Столична община, Дирекция „Управление и анализ на трафика“, че скоростта на движение по [улица], в района на блок №602, с посока на движение от

Околовръстен път към [улица] е 50 км/ч., като в участъка, посочен в ЕФ, не е въведено различие от общото ограничение на скоростта и не са поставяни пътни знаци В26.

Въз основа на събраните доказателства съдът е приел, че касаторът П. е извършил вмененото му нарушение на ЗДвП, във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност за извършено нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 15^{-ти} състав.

С нормата на чл.21, ал.1 ЗДвП е въведена изрична забрана водачите на пътни превозни средства (ППС) да превишават установената скорост в км/ч. По аргумент от чл.21, ал.1 ЗДвП ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили в населено място е 50 км/ч. и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак (чл.21, ал.2 ЗДвП). В разглеждания случай е установено, че П. е управлявал лек автомобил със скорост 81 км/ч. или с 31 км/ч. над максимално разрешената скорост от 50 км/ч., което е установено и заснето с радар АТСС „CORDON M2“. От представения снимков материал от паметта на техническото средство за отчетена скорост се установява, че скоростта на МПС на касатора при заснемането му е била 84 км/ч. В ЕФ е посочено, че установената стойност на скоростта на МПС е 81 км/ч., следователно в бланка серия „К“ е въведена установената скорост, намалена с допустимата грешка на уреда, генерирана автоматично от софтуера за обработка, изчислена на база допустима грешка за работа на техническото средство (в конкретния случай +/-3%).

Съгласно чл.189, ал.4 ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Във второто изречение на ал.4 на чл.189 ЗДвП изрично е регламентирано минимално необходимото съдържание на ЕФ, което включва: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Нормата установява, че образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

При това, неоснователно е възражението на касатора за допуснато противоречие на санкционирания субект. Съгласно чл.189, ал.4, изр.1, вр. чл.188, ал.2 ЗДвП, при извършване на нарушение при управление на превозно средство, собственост на юридическо лице, с ЕФ може да бъде наложена единствено глоба или на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставено управлението на МПС. В процесния случай не е спорно обстоятелството, че касаторът М. П. е управител и законен представител на А. „Оксиметал“, което обстоятелство се установява и при извършена от съда справка в Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел (ТР). Следователно, касаторът като физическо лице, попада в обхвата на лицата по чл.188, ал.2 ЗДвП.

За пълнота на мотивите съдът отбелязва, че твърдяното от касатора несъответствие между ЕФ, който му е бил връчен и такъв, представен с административно - наказателната преписка не се установява по делото. Както в производството пред първостепенния съд, така и в настоящото касационно производство касаторът не е представил намиращи се у него писмени доказателства,

нито е поискал да бъдат събрани относими доказателства за установяване на твърдените от него факти и обстоятелства.

По изложените доводи, настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 150 (сто и петдесет) лева, съответстващо на 76.69 (седемдесет и шест евро и шестдесет и девет евро цента), на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №2590/10.07.2025г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 15^{-ти} състав, по н.а.х. дело №3251/2025г.

ОСЪЖДА М. И. П., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи, представлявана от директора, сумата EUR 76.69 (седемдесет и шест евро и шестдесет и девет евро цента) – разноски по к. а. х. дело №10978/2025г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.